Canon de rugăciune către Sfântul proroc Avacum

(s.v. 2 decembrie / s.n. 15 decembrie)

Sfântul prooroc Avacum (s.v. 2 decembrie / s.n. 15 decembrie):

https://www.academia.edu/44724559/Sf%C3%A2ntul_prooroc_Avacum_2_decembrie_

https://archive.org/details/sf.-avacum

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-avacum

***

Materiale despre Sfântul prooroc Avacum:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-pr-Avacum-(-2-dec)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Avacum

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Avacum

&&&

Troparul Sfântului proroc Avacum, glasul al 2-lea: A prorocului Tău, Doamne, Avacum pomenire prăznuind, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

facere a lui Teofan

Cântarea 1, glasul al 4-lea

Irmos: Cânta-voi ție Doamne Dumnezeul meu, că ai scos pe popor din robia Egiptului, şi ai acoperit pe Faraon, cu căruţele lui şi puterea lui.

Stih: ***Sfinte prorocule Avacum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înţelepţeşte-mă, Doamne, Dumnezeul meu, ca să laud pe dumnezeiescul Tău proroc Avacum şi luminează, Bunule, inima mea cu harul Tău.

Stih: ***Sfinte prorocule Avacum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Până când, Doamne, zice prorocul, voi striga către Tine şi nu mă vei auzi? Şi pentru ce mi-ai arătat nelegiuirea judecătorilor?

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Izbăveşte, prorocule, de primejdii şi de nevoi cumplite, cu rugăciunile tale, pe cei ce cu evlavie săvârşesc cinstită pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dumnezeu cel Preasfânt S-a arătat, la plinirea vremii, făcându-Se Om din tine, Născătoare de Dumnezeu, ca să mântuiască pe om.

Cântarea a 3-a

Irmos: Arcul celor puternici...

Stih: ***Sfinte prorocule Avacum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţându-te cu gândul la Dumnezeu şi luminându-te cu Luminile date de Dânsul, ai văzut de mai înainte înfăţişarea celor viitoare, grăitorule de Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte prorocule Avacum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Către toată fapta bună te-ai nevoit şi toată răutatea din cuget ai urât şi cu dreptate ai defăimat pe cel fărădelege, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca cel ce ai fost curat ţi s-au încredinţat graiurile Duhului Sfânt şi ai arătat de mai înainte, în chip limpede, împlinirile celor ce aveau să fie, vrednicule de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Munte umbrit de bunătăţi te-ai arătat, Preacurată, din care a venit în chip de rob Stăpânul, ca să izbăvească pe oameni din robie.

Irmosul: Arcul celor puternici a slăbit, şi cei neputincioşi s-au încins cu putere; pentru aceasta s-a întărit întru Domnul inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Vestind mai înainte venirea Ta pe pământ, Hristoase Dumnezeule, prorocul a strigat cu bucurie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte prorocule Avacum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întocmai ca lumina te-ai arătat prin fapta bună, de Dumnezeu insuflate şi ai vestit Lumina cea neînserată, căreia acum cu credinţă strigăm: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte prorocule Avacum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Harul Duhului, cel a toate luminător, sălăşluindu-se întru tine cu îndestulare, înţelepte, te-a arătat proroc, ca să vesteşti tuturor pe Mântuitorul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luând aminte la glasul Atotţiitorului, cu evlavie te-ai înfricoşat, o, minunate! Dar pricepând lucrurile Lui, ai fost cuprins de uimire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Chivotul mărturiei pe tine te închipuie, Preacurată, care ai primit pe Cuvântul Cel împreună Veşnic cu Tatăl, Pâinea vieţii celei adevărate.

Cântarea a 5-a

Irmos: La Tine, Cel ce îmi răsări lumina poruncilor Tale, Doamne, aleargă duhul meu şi pe Tine Te laudă. Că Tu eşti Dumnezeul nostru şi la Tine este scăparea mea, Împărate al păcii.

Stih: ***Sfinte prorocule Avacum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Acum cinstita Biserică priveşte la Soarele cel ridicat pe Cruce, precum ai prorocit mai înainte, prea sfinţite Avacum.

Stih: ***Sfinte prorocule Avacum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De la straja ta înălţându-ţi gândul, ai stat, prea fericite şi ai cercetat venirea Domnului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu glas mare ai strigat, înţelepte Avacum, prea fericite: mă voi bucura şi mă voi veseli de Dumnezeu Mântuitorul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îngreunat fiind de lanţurile greşelilor mele cele multe, către tine alerg, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu: izbăveşte-mă, ceea ce eşti lauda credincioşilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Prorocul Iona...

Stih: ***Sfinte prorocule Avacum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din Teman a venit Dumnezeu, Întrupându-Se, precum mai înainte ai grăit, fiind luminat cu strălucire de Dânsul, prea fericite Avacum şi lumea a făcut-o să strălucească de Lumină.

Stih: ***Sfinte prorocule Avacum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminează, Dumnezeule, sufletele celor ce Te laudă pe Tine, cu rugăciunile cinstitului şi de Dumnezeu înţelepţitului Avacum, căruia cu dumnezeiască insuflare i-ai luminat cugetul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Graiul tău şi puterea dumnezeieştilor tale cuvinte, de Dumnezeu grăitorule, au străbătut toate marginile pământului, arătându-ne mai înainte dumnezeiasca venire a Cuvântului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Fiul, care este de o fiinţă cu Tatăl şi este înţeles, cu adevărat, fără de început împreună cu Cel ce L-a născut, mai pe urmă Întrupându-Se L-ai născut, Fecioară.

Irmosul: Prorocul Iona mai înainte închipuind în chit îngroparea Ta cea de trei zile, a strigat, rugându-se: din stricăciune izbăveşte-mă, Iisuse, Împărate al Puterilor.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

De Dumnezeu grăitorule Avacum, văzut-ai pe sfinţii ucenici ca pe nişte cai, tulburând vădit marea necunoştinţei şi înecând înşelăciunea cu dogmele dreptei cinstiri de Dumnezeu. Pentru aceasta ca pe un adevărat proroc te lăudăm, cerându-ţi a te ruga Domnului să ne miluiască pe noi.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul din Babilon, tinerii lui Avraam de dorul dreptei credinţe fiind aprinşi, mai mult decât de văpaia focului, au strigat: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte prorocule Avacum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ajungând la cunoştinţa cea mai presus de cuvânt, înţelepte şi dobândind făclia cea mult strălucitoare a profeţiei, strigi acum: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împărtăşirea strălucirii celei în Trei Lumini şi a Slavei celei negrăite ţi-a dăruit Dumnezeu, pe care L-ai slăvit, grăind: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întru neamuri şi neamuri te-ai arătat, Maică Fecioară prea binecuvântată, născând mai presus de cuget pe Cuvântul Întrupat; pentru aceasta te lăudăm, prea curată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Toate lucrurile lui Dumnezeu...

Stih: ***Sfinte prorocule Avacum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind luminat de Lumina cea întreit luminătoare, te-ai învrednicit, prea fericite, de privelişti dumnezeieşti şi mai presus de fire strigând şi prea înălţând pe Dumnezeu în veci.

Stih: ***Sfinte prorocule Avacum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bând din izvorul desfătării şi umplându-te de înţelegerea cea nematerialnică, te-ai împărtăşit de mărirea şi de cinstea proorocească şi bucurându-te, lauzi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

O, frumuseţea cea dumnezeiască şi cinstită a proorocului Avacum! Că acesta, veselindu-se împreună cu Puterile îngereşti, se bucură, lăudând pe Dumnezeu în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu adevărat Maică a Celui ce a Răsărit din Tatăl mai înainte de veci te-ai arătat; că numai tu ai fost mai vrednică decât toţi. Pentru aceasta te lăudăm, prea curată, în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Toate lucrurile lui Dumnezeu şi toată zidirea bine cuvântaţi pe Domnul; că El face să răsară lumină oamenilor de pe pământ şi dăruieşte lumii Viaţă veşnică. Lăudaţi-L popoare şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Naşterea ta nestricată...

Stih: ***Sfinte prorocule Avacum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pomenirea ta străluceşte, prorocule, lăsând ca raza cea luminoasă a grăirii tale de Dumnezeu şi a învăţăturii tale celei de Taină şi a luminii tale să fie văzută de cei ce te cinstesc, Sfinte prea fericite prorocule Avacum.

Stih: ***Sfinte prorocule Avacum, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Propovăduind pe Domnul Slavei şi vestind de mai înainte venirea Lui, pe care ai văzut-o săvârşindu-se şi arătându-se dintr-o Fecioară Sfântă, te bucuri, prea fericite Avacum.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Toţi prorocii veselindu-se, se bucură de ziua ta cea plină de veselie, de Dumnezeu înţelepţite, împărtăşindu-se din bucuria şi dumnezeiasca ta mărire; cu care împreună rugându-te, scapă din nevoi pe cei ce te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu picăturile îndurărilor tale, prea curată, spală întinăciunea sufletului meu şi fă să izvorască din mine neîncetat izvoare de lacrimi, Fecioară, oprind izvoarele patimilor mele.

Irmosul: Naşterea ta nestricată s-a arătat; Dumnezeu din coapsele tale a ieşit. Că S-a arătat purtător de Trup pe pământ şi cu oamenii a petrecut. Pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, toţi te mărim.

Sedealna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Stătut-ai la dumnezeiasca strajă, fericite şi cu ochi proroceşti, de Dumnezeu insuflate, ai înţeles venirea lui Dumnezeu. Drept aceea ai şi strigat cu frică, prorocule Avacum: auzit-am, Doamne, venirea Ta cea înfricoşătoare şi te laud pe Tine, că ai voit să porţi Trup pământesc din Fecioară.

Sedealna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având aju-torul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Ceea ce eşti adăpostul celor ce sunt în nevoi, împăcarea cu Dumnezeu a celor ce greşesc, Preasfântă Stăpână, scapă-ne de toată primejdia şi de răutatea oamenilor, de pedeapsa cea înfricoşătoare şi de patimile necinstei, pe noi, cei ce cu credinţă neşovăielnică pururea te chemăm pe tine, Fecioară cu totul lăudată.

Sedealna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Văzându-Te pe Cruce, Hristoase al meu, ceea ce fără de ispită bărbătească Te-a născut, sfâşiindu-i-se la cele dinlăuntru ale sale, ca o Maică a strigat: vai mie, Prea iubitul meu Fiu! Cum am să îndur Patima Ta? Mi se aprind cele dinlăuntru ale mele şi sabie cumplită străbate acum, în chip vădit, inima mea; laud însă milostivirea Ta, Doamne.

***

Sfântul prooroc Avacum era din seminţia lui Simeon, feciorul lui Asafat, din părţile Iudeii, şi pentru viaţa sa cea plină de fapte bune a primit de la Dumnezeu darul proorocirii.

El a proorocit despre robia Ierusalimului, despre pustiirea bisericii şi luarea poporului în robie şi a plâns foarte mult văzând mai înainte nevoile ce aveau să vie asupra-i.

Iar când a venit Nabucodonosor, împăratul haldeilor cu puterea sa asupra Ierusalimului, atunci Avacum a fugit în pământul ismailitenilor şi a fost pribeag în pământ străin. Iar după robia Ierusalimului, întorcându-se Nabucodonosor în ale sale, s-a întors şi Avacum în ţara sa, arând pământul şi slujind secerătorilor în vremea secerişului.

Odată el a făcut fiertura şi a dumicat pâine în vas şi a zis către cei din casă: "Eu mă duc departe şi de voi zăbovi, voi să duceţi pâine secerătorilor".

***

Acestea zicând, a ieşit din casă şi i s-a arătat îngerul Domnului pe cale şi i-a zis: "Avacume, du prânzul pe care-l ai, lui Daniil în Babilon, în groapa cu lei".

Şi apucându-l îngerul Domnului de creştet l-a ridicat de părul capului şi l-a dus în Babilon deasupra gropii, în sunetul duhului său, în depărtare de două mii două sute şaizeci şi cinci de stadii şi a strigat Avacum zicând: "Daniile, Daniile, primeşte prânzul pe care ţi l-a trimis ţie Dumnezeu".

Şi Daniil a zis: "Ţi-ai adus aminte de mine, Dumnezeule şi n-ai lăsat pe cei ce Te iubesc pe Tine". Şi sculându-se Daniil a mâncat.

Iar îngerul lui Dumnezeu iarăşi a pus pe Avacum la locul lui în pământul iudaic.

&&&

El a proorocit şi despre întoarcerea poporului din Babilon, ca şi despre naşterea Domnului Hristos şi încetarea Legii celei vechi; şi a răposat cu doi ani înainte de întoarcerea poporului din robie şi a fost îngropat în satul său.

(Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului prooroc Avacum)